

Sygn. akt II W 429/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 marca 2018 roku

Sąd Rejonowy w Puławach II Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Sądu Rejonowego Aneta Milczek

Protokolant : sekretarz sądowy Agnieszka Pyszczak

bez udziału oskarżyciela publicznego

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 01.08.2017r., 09.01.2018r., 27.02.2018r. sprawy:

M. G. (1) córki J. i G. z domu T., urodzonej (...) w N.

obwinionej o to, że:

w czasie od daty bliżej nie ustalonej do dnia 22.10.2016r. w miejscowości C. gm. N. woj. (...) zakłócała spokój sąsiadom poprzez głośne słuchanie muzyki, telewizji oraz poprzez powodowanie innych uciążliwych hałasów tj. o czyn z art. 51 § 1 k.w.

I. obwinioną **M. G. (1)** uznaje za winną popełnienia tego, że w październiku 2016r. od daty dziennej bliżej nie ustalonej do dnia 22 października 2016r. w miejscowości C. gm. N. woj. (...) zakłócała spokój sąsiadom poprzez głośne słuchanie muzyki, telewizji oraz poprzez powodowanie innych uciążliwych hałasów tj. o czyn z art. 51 § 1 k.w. i za to, na podstawie art. 51 § 1 k.w. wymierza jej karę 300 (trzystu) złotych grzywny ;

II. zasądza od obwinionej na rzecz Skarbu Państwa 30 (trzydzieści) złotych opłaty i 100 (sto) złotych tytułem zryczałtowanych wydatków postępowania.

Sygn. akt II W 429/17

UZASADNIENIE

Komenda Powiatowa Policji w P. wniosła o ukaranie M. G. (1) o to, że w czasie od daty bliżej nie ustalonej do dnia 22.10.2016r. w miejscowości C. gm. N. woj. (...) zakłócała spokój sąsiadom poprzez głośne słuchanie muzyki, telewizji oraz poprzez powodowanie innych uciążliwych hałasów tj. o czyn z art. 51 § 1 k.w.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

A. D. oraz B. M. zamieszkują w(...)nr (...). W tym samym bloku w mieszkaniu nr (...) zamieszkuje M. G. (1) z mężem. Sąsiadki pozostają ze sobą w konflikcie. M. G. (1) w październiku 2016r. od daty dziennej bliżej nie ustalonej do dnia 22 października 2016r. zakłócała spokój sąsiadom poprzez głośne słuchanie muzyki, telewizji oraz poprzez powodowanie innych uciążliwych hałasów. M. G. (1) zachowywała się w ten sposób w czasie nieobecności swojego męża w mieszkaniu.

(zeznania świadków: A. D. k. 55-66v,5-7; B. M. k. 67-68,12-14; T. G. k. 68v-69,10-11; J. R. k. 69-70,17-18; R. S. k. 99; E. S. k. 106v-107; A. S. k. 107-107v).

Obwiniona nie przyznała się do popełnienia zarzucanego mu czynu i wyjaśniła, iż nie powoduje hałasów, które mogłyby zakłócić spokój innym osobom zamieszkującym w tym samym bloku. Słucha radia i ogląda telewizję ale robi to nie przekraczając dozwolonych norm. Uważa, iż A. D. i B. M. zgłosiły to na policję w odwecie za ugryzienie jej przez psa należącego do ww. (k. 24-25, 65v).

Sąd Rejonowy zważył co następuje:

Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom obwinionej, gdyż przeczą im dowody zebrane w sprawie. Obwiniona zaprzeczyła aby w październiku 2016r. od daty dziennej bliżej nie ustalonej do dnia 22 października 2016r. zakłócała spokój sąsiadom poprzez głośne słuchanie muzyki, telewizji oraz poprzez powodowanie innych uciążliwych hałasów. Wyjaśnienia obwinionej w tej części są sprzeczne z dowodami w postaci zeznań świadków :A. D. (k. 55-66v,5-7), B. M. (k. 67-68,12-14); T. G. (k. 68v-69,10-11), J. R. (k. 69-70,17-18); R. S. (k. 99), E. S. (k. 106v-107), A. S. (k. 107-107v) . Z dowodów tych wynika, iż M. G. (1) zakłócała spokój sąsiadom w sposób nie budzący wątpliwości. Faktem jest, iż nie wszyscy ww. świadkowie tam zamieszkują, jednakże o zachowaniach wyczerpującej dyspozycje art. 51 § 1k.w. mają wiedzę od osób tam aktualnie zamieszkujących. Nie może też budzić wątpliwości, iż obwiniona zakłócała spokój sąsiadom podczas nieobecności swojego męża na co wskazywali świadkowie w tym A. D. oraz B. M., które to dowody Sąd obdarzył wiarą.

Dlatego wyjaśnienia obwinionej w tej części Sąd uznał za nieprawdziwe, bowiem są one przyjętą przez obwinioną linią obrony mającą jej pomóc w uniknięciu odpowiedzialności za wykroczenie.

Jako wiarygodne Sąd ocenił zeznania pokrzywdzonych A. D. (k. 55-66v,5-7), B. M. (k. 67-68,12-14). Z zeznań tych wynika, iż M. G. (1) jest ich sąsiadką, z którą są skonfliktowane, gdyż zakłóca ona im spokój poprzez głośne słuchanie muzyki oraz powodowanie innych uciążliwych hałasów.

Zeznania świadków Sąd obdarzył wiarą, gdyż są one jasne, rzeczowe oraz logiczne a przede wszystkim korelowały z innymi zeznaniami: T. G. (k. 68v-69,10-11), J. R. (k. 69-70,17-18), R. S. (k. 99), E. S. (k. 106v-107), A. S. (k. 107-107v) Wobec tego brak jest podstaw aby odmówić im wiary.

Jako wiarygodne Sąd ocenił zeznania świadków T. G. (k. 68v-69,10-11), J. R. (k. 69-70,17-18), R. S. (k. 99), E. S. (k. 106v-107), A. S. (k. 107-107v), które potwierdzały zachowania obwinionej, które polegały na zakłócaniu spokoju sąsiadom, o czym mieli wiedzę z własnych obserwacji bądź relacji innych osób.

Zeznania tych świadków Sąd ocenił jako wiarygodne, bowiem są one rzeczowe i logiczne. Ponadto świadkowie nie byli bezpośrednio zainteresowani rozstrzygnięciem bowiem uciążliwe zachowania ze strony obwinionej aktualnie dotyczyły A. D. oraz B. M.. A, zatem brak jest podstaw aby zeznania tych świadków kwestionować.

Oceniając zeznania ww. świadków Sąd miał na uwadze niezbyt dobre ich relacje z obwinioną, jednakże to nie może spowodować ich odrzucenia, ze względów opisanych wyżej.

W świetle zeznań pokrzywdzonej oraz korespondujących z nimi dowodów Sąd nie podzielił zeznań M. D. (k.70-70v,33), K. D. (k. 71-71v), M. G. (2) (k. 71v-72, 27-28), którzy zaprzeczali aby obwiniona zakłócała spokój sąsiadom.

Świadkowie jako osoby najbliższe dla obwinionej miały uzasadnione powody aby okoliczności związane z sprawą przedstawić w świetle dla niej korzystnym. Chcieli w ten sposób uwolnić ją przed odpowiedzialnością za wykroczenie.

Nie może zmienić poczynionych ustaleń faktycznych w przedmiotowej sprawie ukaranie A. D. za wykroczenie z art. 77 kw, albowiem było to przedmiotem odrębnego postępowania za co oskarżyciela posiłkowa poniosła karę (k. 74). Dlatego też twierdzenie obwinionej oraz członków jej rodziny, iż był to odwet ze strony oskarżycielki posiłkowej nie może się ostać w świetle zebranego materiału dowodowego.

Nie poszerzyły materiału dowodowego zeznania świadka D. K. (k. 98v), który nie posiadał wiedzy odnośnie konfliktu pomiędzy stronami.

Strony nie zakwestionowały autentyczności i prawdziwości dowodów z dokumentów, dlatego brak jest podstaw aby podważać ich wiarygodność.

W tak kształtujących się okolicznościach faktycznych Sąd uznał obwinioną M. G. (1) za winną tego, że w październiku 2016r. od daty dziennej bliżej nie ustalonej do dnia 22 października 2016r. w miejscowości C. gm. N. woj. (...) zakłócała spokój sąsiadom poprzez głośne słuchanie muzyki, telewizji oraz poprzez powodowanie innych uciążliwych hałasów

Czynem obwiniona wyczerpała znamiona wykroczenia określonego w art. 51 § 1 k.w.

Zgodnie z treścią art. 51 § 1 k.w. odpowiedzialności za to wykroczenie podlega ten, 1.kto krzykiem, hałasem, alarmem lub innym wybrykiem zakłóca spokój, porządek publiczny, spoczynek nocny albo wywołuje zgorszenie w miejscu publicznym, podlega karze aresztu, ograniczenia wolności albo grzywny.

Zakłócenie oznacza naruszenie ustalonego porządku lub biegu spraw, procesów . Polega ono na wywołaniu niepokoju, zamieszania. pojęcie zakłócenia spokoju publicznego oznacza naruszenie równowagi psychicznej ludzi (spowodowanie u nich uczucia zaniepokojenia, zdenerwowania itd.). Wystarczające jest, aby skutek taki dotknął jedną osobę (P. Kozłowska-Kalisz, w: M. Mozgawa, Kodeks wykroczeń, 2009, s. 180; M. Bojarski, w: M. Bojarski, Z. Świda, Podstawy materialnego, 2002, s. 121). Także SN wykląda znamię "zakłócenia spokoju publicznego" jako naruszenie równowagi psychicznej ludzi, powodujące negatywne przeżycia psychiczne nieoznaczonych osób, powstające z bezpośredniego oddziaływania na organy zmysłów (wyr. SN z 2.12.1992 r., III KRN 189/92, Legalis). Należy rozumieć przez to określenie stan, w którym społeczne (publiczne) funkcjonowanie człowieka nie jest zakłócone przez żadne niepożądane przez niego i niemające uzasadnienia (faktycznego, prawnego) czynniki. Chodzi tu o swego rodzaju dobrostan, czyli wolność od znoszenia niechcianych zachowań czy czynników. Publiczność spokoju polega na tym, że potencjalnie zagrożony jest dobrostan nieokreślonej z góry liczby osób, chociaż nie ma znaczenia, czy i ile osób faktycznie doznało skutków owego zakłócenia. Spokój publiczny jest stanem pewnej równowagi, odnoszącym się do funkcjonowania społeczeństwa jako takiego (jako całości).

W przedmiotowej sprawie obwiniona działała umyślnie z zamiarem bezpośrednim. Obwiniona swoim zachowaniem zakłócała spokój sąsiadom poprzez głośne słuchanie muzyki, telewizji oraz poprzez powodowanie innych uciążliwych hałasów

Również wina obwinionej nie budzi wątpliwości. Jest ona człowiekiem dorosłym w pełni poczytalnym. Zdawała sobie sprawę z bezprawności swojego zachowania. W toku postępowania nie ustalono żadnych okoliczności, które w świetle prawa wyłączałyby winę, czy też bezprawność działania obwinionej.

W ocenie Sądu biorąc pod uwagę powyższe okoliczności można było wymagać od obwinionej zachowania zgodnego z prawem.

Przy wyborze kary obwinionej Sąd uwzględnił stopień społecznej szkodliwości przypisanego jej czynu tj. rodzaj dobra prawnego naruszonego jego zachowaniem - wykroczenia przeciwko porządkowi i spokojowi publicznemu, działanie obwinionej umyślnie z zamiarem bezpośrednim.

Sąd wziął pod uwagę cele zapobiegawcze i wychowawcze jakie kara ma osiągnąć w stosunku do ukaranej, a także jej cele w zakresie społecznego oddziaływania.

Na korzyść obwinionej Sąd uwzględnił fakt niekaralności za przestępstwa (k. 41).

Mając na względzie te okoliczności Sąd wymierzył obwinionej karę 300 zł grzywny.

A , zatem jest to kara najłagodniejsza przewidziana jako zagrożenie za popełnienie czynu z art.51 § 1 k.w.

Jej dolegliwość skłoni obwinioną do przestrzegania porządku prawnego, powstrzymując go tym samym przed dalszym naruszeniem ogólnie obowiązujących nakazów i zakazów. Zmusi ją również do respektowania i szanowania prawa. Wpłynie także na ukształtowanie świadomości prawnej społeczeństwa. Będzie dowodem nieuchronności reakcji karnej na wszelkie zachowania niezgodne z prawem.

Kara ta jest także adekwatna do stopnia zawinienia i społecznej szkodliwości przypisanego jej czynu

W ocenie Sądu wymierzona obwinionej kara skłoni ją do przestrzegania prawa i zapobiegnie powrotowi do popełniania wykroczeń.

Zgodnie z art. 624 § 1 k.p.k w zw. z art. 119 k.p.w. Sąd obciążył obwinioną kosztami postępowania na rzecz Skarbu Państwa uznając, iż uiszczenie ich nie będzie dla niej zbyt uciążliwe.

W tym stanie rzeczy i na podstawie powołanych przepisów Sąd orzekł jak w wyroku.